

Anden næstformand (Hanne Budtz): Sammen med denne sag foretages de 2 følgende på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om et udlejningsbidrag til det offentlige.

(Lovforslaget (nr. 19) findes i tillæg A. sp. 307, fremsættelsen i tidenden sp. 285).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri. (Udlejningsbidrag til Boligselskabernes Landsbyggefond).

(Lovforslaget (nr. 20) findes i tillæg A. sp. 313, fremsættelsen i tidenden sp. 285).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Preben Steen Nielsen: Vi har nu til behandling 3 af de forslag til 8 boliglove, der er resultatet af forhandlingerne i sidste samling om den langsigtede boligpolitik. Disse forhandling endte som bekendt med, at socialdemokratiet og SF nåede til enighed om, hvilke lovforslag der nu skal gennemføres, idet VKR-partierne i denne sammenhæng som i andre valgte den gølge ørkenvandring.

Til behandling i dag har vi den politisk mere fredelige del af boliglovgivningen — om overhovedet nogen boliglove kan betragtes som fredelige og fordragelige — nemlig forslaget om den stærkt forbedrede boligsikringslov, forslaget om bidrag fra det ældre almennyttige byggeri til Landsbyggefonden og forslaget om udlejningsbidrag til det offentlige fra den private udlejningssektor.

Spørgsmålene om omkostningsbestemt leje, om en ny lejelov, om indeksregulering af det nye almennyttige byggeri vil jo komme til behandling senere på året.

Der er grund til at hilse forslaget til boligsikringslov velkommen. Siden boligsikringsbegrebet så dagens lys i forbindelse med 1966-boligforliget, er denne lov blevet ændret ikke færre end 7 gange til stor irritation for de administrerende myndigheder, ikke mindst kommunerne, men sandelig også til stor gene for de mere end 330.000 boligsikringsmodtagere, der mange gange ikke har vidst, hvad ben de skulle stå på. Det fremsatte forslag kan karakteriseres med ordene forbedring, forenkling og fremtidssikring.

Forbedringen viser sig først og fremmest

ved, at regeringen er indstillet på at ville anvende yderligere 150 mill. kr. på en ordning, der er én af de afgørende forudsætninger for, at befolkningsgrupperne til og med mellemindkomsterne kan få en tidssvarende bolig til en rimelig leje i forhold til den disponible indkomst.

Forbedring i relation til forårets lovforslag er der også tale om, når boligministeren har valgt at lade boligsikringsåret følge kalenderåret. Derved bliver grundlaget for beregningen af boligsikring det samme, som finansministeren anvender ved forskudsregistreringen, nemlig slutopgørelsen plus et procenttillæg, der dækker den generelle indkomstudvikling. Forbedringerne viser sig også ved, at den kommende ordning vil være til gavn for folk med mellemindkomster, der hidtil har tjent for meget til at kunne få boligsikring og tjent for lidt til at kunne bo i nybyggeriet.

Den i høj grad tiltrængte forenkling af ordningen viser sig ved, at alle, eller stort set alle på nær pensionisterne, skal have boligsikring efter de samme regler. Vi får indført et proportionalstræk, og vi får sikret, at indkomster over 30.000 kr. har det samme grænsebeløb, 20 pct. af indkomsten, hvor der tidligere var tale om en progression. Dertil kommer, at særregler i den tidligere ordning i form af nedslag i indkomsten for børn og ordningen for enlige forsørgere med 1 barn falder væk, ligesom man ikke i fremtiden skal anvende administrative kræfter på at udbetale månedlige boligsikringsbeløb svarende til prisen for en pakke cigaretter. Grænsen for boligsikring vil i fremtiden blive 40 kr. om måneden.

Det måske mest afgørende ved den nye ordning er nok fremtidssikringen. Befolkningen og folketinget har gang på gang i de år, boligsikringen har fungeret, været stillet i et dårligt lys, fordi systemet blev udhulet, dels af indkomstudviklingen, dels af den enorme lejestigning i nybyggeriet. Den manglende automatik i den gamle ordning har samfundsmæssigt betydet enorme omkostninger. Gode lejligheder i nybyggeriet har i lang tid måttet stå tomme, og de familier, der har overvejet at flytte fra en gammel til en ny og bedre lejlighed, har været tilbageholdende, fordi de kunne se, at de på grund af inflationen og indkomstudviklingen i løbet af kort tid ville blive løftet ud af